

Požehnaná jsi mezi ženami...

I my budeme požehnaním pro naše rodiny, pro naši farnost, pro náš národ, jestliže plodem našeho života bude Ježíš. Jestliže náš každodenní život bude bohatší než u těch, kdo dosud Ježíše neznají, jestliže jim ho dokážeme zpřítomnit skrze náš život a naše jednání. Maria nám může být vzorem i učitelkou

Jiří Mikulášek – Někdo tě má rád

VAROVÁNÍ: Adventní virus

Buďte ve střehu před příznaky vnitřní naděje, míru, radosti a lásky. Srdce velmi mnoha lidí již bylo vystaveno tomuto viru, a je možné, že napadení může dosáhnout epidemických rozměrů. To by mohlo představovat vážnou hrozbu pro to, co zůstává až do dnešních dnů – poměrně stabilní stav konfliktů ve světě.

Některé známky a příznaky:

Tendence myslet a jednat spontánně spíše než v obavách na základě minulých zkušeností.

Nezaměnitelná schopnost užívat si každý okamžik.

Ztráta zájmu o posuzování jiných lidí.

Ztráta zájmu o interpretaci činů druhých.

Ztráta zájmu o konflikt.

Ztráta schopnosti dělat si starosti. (Jedná se o velmi závažný příznak – symptom.)

Časté, ohromující zkušenosti vděčnosti.

Spojení pocity sounáležitosti s ostatními a s přírodou.

Časté útoky úsměvem.

Rostoucí tendence nechat věci dít spíše než věci určovat.

Zvýšený sklon k lásce, která dosahuje na druhé, jakož i nekontrolovatelné nutkání tuto dobu prodloužit.

Prosím pošlete toto varování všem svým přátelům. Tento virus může a má vliv na mnoho systémů. Některé systémy byly zcela vyčištěny.

Anonymní anglický e-mail

Prameny, odkazy

Silvano Fausti – Nad evangeliem podle Lukáše; Paul-Gerhard Müller – Evangelium sv. Lukáše – Malý stuttgartský komentář; Giorgio Zevini, Pier Giordano Cabra – Lectio divina 1; Petr Mareček – www.biblickedilo.cz

Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze
jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti.
Ke stažení na www.vezmiacti.cz.

4. neděle adventní – cyklus C

20. prosince 2015

³⁹V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. ⁴⁰Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. ⁴¹Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem Svatým ⁴²a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! ⁴³Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? ⁴⁴Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně! ⁴⁵Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“

Lk 1,39-45

Úvod k meditaci

Co jsme o tomto adventu dělali, co jsme prožívali? A co v tomto roce očekáváme od vánočních svátků? Snad vzpomínky, nostalgii, a nebo něco nového? Bůh nám dává znamení, abychom viděli jeho činy, jeho obdarování pro nás. A také, abychom viděli, co od nás očekává. Očekává od nás, že po všech znameních, která jsme viděli, prohlédneme. Že Boha poznáme a přijmeme ho do svého života. Největším znamením je Panna a její Dítě. Panna, která uvěřila Bohu.

Výklad biblického textu

Kontext: Archanděl Gabriel, který navštívil Pannu Marii, mluví o Alžbětině zázračném očekávání dítěte (Lk 1,36). Dnes nám evangelium podává zprávu o tom, jak se Panna Maria vydala z galilejského města Nazaret Alžbětu navštívit.

v. 39: do jednoho judského města v horách – Lukáš blíže nespecifikuje toto město. Z Galileje do Judska vedly dvě cesty: Více frekventovaná cesta vedla podél řeky Jordánu až k Jerichu a pak směřovala vzhůru směrem k Jeruzalému. Druhá cesta vedla údolím Esdrelon a pak procházela celým hornatým územím Samařska až do Svatého města. Nevíme, kterou z těchto cest Maria zvolila.

v. 40: do Zachariášova domu – Z verše Lk 1,23 víme pouze to, že kněz Zachariáš bydlel mimo Jeruzalém.

v. 41 a 44: dítě se (živě a) radostně pohnulo – Obě děti se poznávají dříve než jejich matky, které se ostatně znaly velmi dobře! S činností ještě nenarozených dětí už v lůně matky se setkáváme v biblické tradici. Nejzvláštnějším případem je činnost dvojčat Ezaua a Jákoba, kteří se strkali v lůně Rebeky, jako předobraz svého budoucího konfliktního vztahu (srov. Gn 25,22n).

**Týden
s Božím
slovem**

1. čtení:
Mich 5,1-4a
2. čtení:
Žid 10,5-10
Evangelium:
Lk 1,39-45

Srovnání:
Lk 11,27;
Lk 1,20

Pán nás navštěvuje v lůně hlubin naší osobnosti, v té oblasti, kterou si vyhradil sám pro sebe. Je nezbytné, abychom si všimli, co se tam odehrává. Do tohoto místa, kde jsme sami sebou a kde Bůh je v nás víc než my sami v sobě, nepřítel nemůže vejít. Správná reakce člověka na spásonosnou Boží činnost je radostný pohyb a propuknutí v chválu a dobrořečení.

v. 42: Toto pozdravení Alžběty opakujeme dodnes v modlitbě Zdrávas Maria.

mezi ženami – Takto Semité vyjadřovali třetí stupeň, tzn. Maria je nejpožehnanější ze všech žen.

v. 43: Maria neputuje za Alžbětou, aby si ověřila andělova slova, nýbrž aby společně s Alžbětou uvažovala o mocném a spásonosném Božím působení.

v. 45: Alžběta chválí Pannu Marii pro její mateřství, pro její víru. Panna Maria je tu pro nás příkladem, že i my máme přinášet Pána Ježíše v lůně svého srdce našim bližním, a tak jim máme také přinášet radost a světlo Ducha Svátého. Tedy nejenom Alžběta, ale lidé na celém světě budou Matku Boží velebit za to, že uvěřila Bohu.

K tématu

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Dnes, čtvrtou a poslední adventní neděli, nás liturgie připravuje na Vánoce, které jsou již přede dveřmi, a vybízí nás, abychom rozjímali o andělském zvěstování Panně Marii. Archanděl Gabriel této Panně zjevuje Pánovu vůli, že se stane matkou jeho jednorozenného Syna: „Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího“ (Lk 1,31-32). Zahleďme se na tuto prostou nazaretskou dívku ve chvíli, kdy se přitakáním dává k dispozici božskému poselství. Všimněme si dvou podstatných aspektů jejího postoje, který je nám vzorem k tomu, jak se připravit na Narození Páně.

Především je to její víra, její postoj víry, který spočívá v naslouchání Božímu slovu a odevzdání se tomuto Slovu naprostou ochotou mysli a srdce. Maria v odpovědi andělovi říká: „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova“ (Lk 1,38). Maria ve své dostupnosti naplněné vírou neví, jakými cestami se bude muset ubírat, jaké bolesti bude muset snášet a jakým rizikům čelit. Je si však vědoma, že Pán od ní žádá, aby Mu naprosto důvěřovala a svěřila se Jeho lásce. Taková je Mariina víra!

Dalším aspektem je schopnost Kristovy matky rozpoznat Boží čas. Maria je ta, která umožnila vtělení Božího Syna, aby „bylo zjeveno tajemství, které bylo skryté od věčných časů“ (Řím 16,25). Umožnila vtělení Slova právě svým pokorným a odvážným přitakáním. Maria nás učí rozpoznávat příhodný čas, ve kterém Ježíš vchází do našeho života a žádá od nás pohotovou a velkodušnou odpověď. A Ježíš vchází. Mystérium Ježíšova narození v Betlémě, ke kterému v dějinách došlo před více než dvěma tisíci lety, se totiž aktualizuje jako duchovní událost

liturgického „dneška“. Slovo, které nalezlo příbytek v Mariině panenském lůně, opět zaklepe na dveře každého křesťana vánoční bohoslužbou: přijde a zaklepe. Každý z nás je povolán odpovědět jako Maria osobním a upřímným přitakáním, dát se plně k dispozici Bohu a Jeho milosrdenství, Jeho lásce. Kolikrát jen Ježíš vchází do našeho života, posílá nám anděla a my si to neuvědomujeme, protože jsme velice zaneprázdněni, pohrouženi do vlastních myšlenek, do svých záležitostí dokonce i v těchto dnech naší přípravy na Vánoce, takže si nevšimneme, jak přichází, klepe na bránu našeho srdce, prosí o přijetí a žádá svolení podobně jako u Marie. Jeden světec říkával: „Bojím se, že přijde Pán“. Víte, proč se obával? Měl totiž obavy, že si Jej nevšimne a propásne Ho. Když ve svém srdci pocítíme: „Chtěl bych být lepším či lepší... Lituji toho, co jsem učinil...“ Právě to je Pán, který klepe. Dává ti pocítit vůli být lepším, vůli být více nablízku druhým, Bohu. Pocítíš-li to, zastav se. Je to Pán! A jdi se modlit, a možná ke zpovědi, očistit se trochu... to dělá dobře. Dobře si však pamatuj, že jestli pocítíš vůli polepšit se, klepe Pán. Nenech Jej přejít!

V tajemství Vánoc je vedle Marie tiše přítomen svatý Josef, jak to znázorňují každé jesličky. Příklad Marie a Josefa je pro nás všechny pozváním, abychom s naprostou duševní otevřeností přijali Ježíše, který se z lásky stal naším bratrem. On přichází a přináší světu dar pokoje: „na zemi pokoj lidem, ve kterých má Bůh zalíbení“ (Lk 2,14), jak pastýřům zvěstovaly zástupy andělů. Narození Páně je drahocenný dar a Kristus je náš pravý pokoj. Kristus klepe na naše srdce, aby nám daroval pokoj, pokoj duše. Otevřeme brány Kristu!

Svěřme se přimluvě naší Matky a svatého Josefa, abychom prožili Vánoce opravdu křesťansky, svobodní od vši světskosti a připraveni přijmout Spasitele, Bohas-námi.

papež František před modlitbou Angelus 21. 12. 2014

Scéna navštívení vyjadřuje krásu vzájemného přijetí. Tam kde je přijetí, naslouchání, prostor pro druhého, tam je Bůh a radost, která pochází od Něho. Napodobme ve vánočním období Marii, navštivme ty, kteří prožívají těžké chvíle, zvláště nemocné, vězněné, staré lidi a děti. A napodobme také Alžbětu, která přijímá návštěvu jako samotného Boha: bez touhy po Něm, nikdy Pána nepoznáme, nebudeme-li Jej očekávat, nesetkáme se s Ním, nebudeme-li Jej hledat, nenalezneme Jej. S toutéž radostí, která Marii nutila pospíchat za Alžbětou (srov. Lk 1,39), jděme také my na setkání s Pánem, který přichází.

Modleme se, aby všichni lidé hledali Boha a zjistili, že Bůh sám jako první nás přichází navštívit. Marii, která je Archou úmluvy a věčné smlouvy, svěřme svá srdce, aby je učinila hodnými přijmout Boží navštívení v tajemství Jeho Narození.

Benedikt XVI. 23. 12. 2012